

Penthouse De Wijngaerd

Penthouse De Wijngaerd

Koning Boudewijnlaan 2, 3500 Hasselt
Plaats_Localisation

Limburgse Wooncentrale, Hasselt
Opdrachtgever_Maître d'ouvrage

DBV Architecten, Hasselt
Architect_Architecte

Mathieu Gijbels, Opglabbeek
Studiebureau_Bureau d'études

Dubin (BT), Hasselt
Controlebureau_Bureau de contrôle

Gijmacon, Meeuwen-Gruitrode
Staalbouwer_Constructeur métallique

Gijmacon Alu-constructies, Opglabbeek
Algemene aannemer_Entrepreneur général

Foto's_Photos: Marc Scheepers

De volledige renovatie van de Residentie De Wijngaerd omvatte het vervangen van het schrijnwerk en de bekleding van de volledige gevel, de betonbalken en de oversteken. Bovenop het appartementsgebouw werd een verdieping in staal gebouwd die als penthouse gebruikt wordt.

De draagstructuur van het penthouse is opgebouwd uit een stalen skelet om de structuur zo licht mogelijk te houden. De dakvloer was niet voldoende draagkrachtig om als vloerplaat voor het penthouse te dienen. Daarom werd een extra vloer boven het bestaande dak gecreëerd. Deze werd opgebouwd uit staalplaatbetonvloeren met een vrije overspanning van 5 m. Logistieke, financiële en constructieve redenen liggen aan de basis van deze keuze. Wegens plaatsgebrek kon men geen kanaalplaten op de werf stockeren. Verder was er minder verticaal transport nodig, waardoor de kraan beschikbaar was voor andere opdrachten.

La rénovation complète de la Résidence De Wijngaerd comprend le remplacement des châssis ainsi que l'habillage de toute la façade, des poutres en béton et du porte-à-faux. Un étage en acier qui sert de penthouse est construit au-dessus de l'immeuble à appartements.

La structure portante du penthouse est formée d'un squelette en acier, afin d'obtenir une structure qui soit la plus légère possible. La capacité portante de la dalle de toiture n'était pas suffisante pour servir de dalle de plancher pour le penthouse. Un plancher collaborant supplémentaire d'une portée libre de 5 m a donc été réalisé au-dessus du toit existant.

Des raisons logistiques, financières et constructives sont à la base de ce choix. Par manque de place, il était impossible de stocker des hourdis alvéolés sur chantier. De plus, la solution acier nécessitait moins de levage, ce qui libérait la grue pour d'autres missions.

